

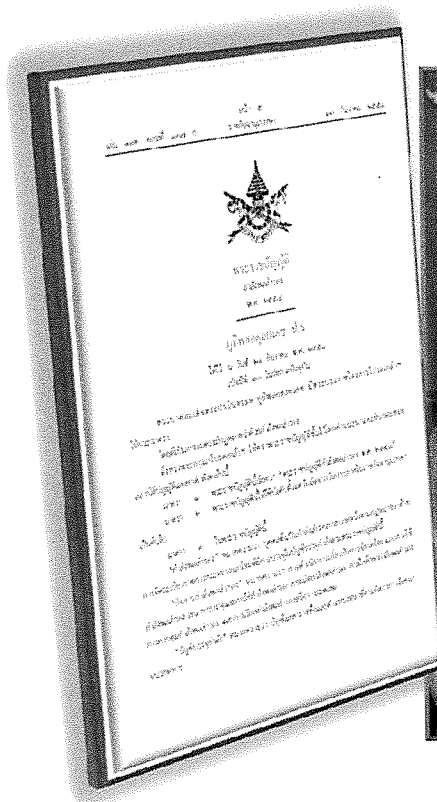
สรุป สาระสำคัญของพระราชบัญญัติกำลังพลสำรอง พ.ศ.๒๕๕๘

๑. ความสำคัญของการกำลังพลสำรองและความจำเป็นของกระทรวงกลาโหม

พลโท สัมพันธ์ อัญญพิช
เจ้ากรมการสรรพกำลังกลาโหม

กำลังพลสำรองเป็นกำลังทางยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญในการรักษาความมั่นคงและอธิปไตยของชาติ ในยามปกติกำลังพลสำรองเป็นกำลังสำคัญในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติสาธารณะในรูปแบบต่างๆ เมื่อประเทศเข้าสู่ภาวะสงครามกำลังพลสำรองจะเข้ารับราชการทหาร ในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับกำลังทหารประจำการในการป้องกันประเทศ กำลังพลสำรองจึงเป็นเครื่องชี้นำอย่างหนึ่งว่าประเทศมีความมั่นคงมากน้อยเพียงใด หากกำลังพลสำรองมีความเข้มแข็งทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ พร้อมที่จะเสียสละ เพื่อความมั่นคงของประเทศ ประชาชนทุกคนในชาติจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความปกติสุข ยังคงรักษาเอกราชของชาติไทยไว้ได้ตลอดไป

ในปัจจุบัน โอกาสที่จะเกิดภัยสงครามขนาดใหญ่จะเกิดขึ้นได้ไม่บ่อยนัก แต่ไม่ใช่จะไม่มีโอกาสเกิดขึ้น แต่ภัยอีกประเภท คือ ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ซึ่งจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายภารกิจในการพิทักษ์รักษาเอกราชและความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร พัฒนาประเทศ ป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยพิบัติ และช่วยเหลือประชาชน จากภารกิจดังกล่าว กระทรวงกลาโหมจึงจำเป็นต้องจัดกำลังพลให้พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ แต่การดำรงสภาพกำลังทหารประจำการไว้เป็นจำนวนมากในภาพรวมเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของประเทศ จึงต้องจัดให้มีกำลังพลสำรองที่เข้มแข็ง โดยกำลังเหล่านี้เคยได้รับการฝึกจากกองทัพมาแล้ว มีการหมุนเวียนเข้ามารับราชการทหารเสริมกำลังทหารประจำการให้เป็นส่วนหนึ่งของกำลังกองทัพ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะมุ่งไปสู่ระบบอาสาสมัคร ใช้การจูงใจให้สมัครมารับใช้ชาติให้มากที่สุด

๒. เจตนารมณ์และเป้าหมายสำคัญ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยกำลังพลสำรอง โดยเป็นการนำบทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่เดิม ซึ่งได้แก่พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ.๒๔๙๗ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ และข้อบังคับทหารว่าด้วยการแบ่งประเภทนายทหารสัญญาบัตร พ.ศ.๒๔๘๒ ในส่วนที่กล่าวถึงหน้าที่ของนายทหารกองหนุน ทหารกองหนุน หรือทหารกองเกินที่มีหน้าที่เข้ารับราชการทหารในการเรียกพลประเภทต่างๆ มารวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียว